

Núm. Exp.: 02 OOFF2020

Títol: Aprovar Ordenança Fiscal 3.18 Taxa recollida domiciliària de residus

Document: Informe sobre les al·legacions presentades per Aigües de Barcelona

Un cop aprovada provisionalment l'ordenança fiscal 3.18 Taxes pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars per a 2020 i exercicis successius, pel Plenari de 20 de desembre de 2019, s'obre un període d'exposició pública per poder presentar al·legacions que s'inicia el 24 de desembre de 2019 i finalitza el 7 de febrer de 2020.

Des d'Aigües de Barcelona i amb data de 7 de febrer de 2020, s'han rebut les següents al·legacions de les quals, l'equip tècnic sotassinat, seguint indicacions de l'equip de govern, informa tot seguit de si s'han estimat o no, total o parcialment:

PRIMERA.- Sobre la falta d'adequació de l'Ordenança amb la finalitat legítima perseguida.

La determinació de la taxa en base al consum d'aigua d'un determinat domicili suposa establir un sistema que ignora el comportament dels usuaris respecte als residus i, en conseqüència, s'aparta de la jerarquia de residus i dels sistemes de pagament per generació³ que es preveuen en la Directiva de residus.

No es fomenten pràctiques de prevenció, sinó que en realitat comporta una penalització per a tots aquells usuaris que han canviat els seus hàbits de consum per reduir la generació de residus i que realitzen una bona separació de totes les fraccions a les seves llars per fer possible el compliment del principi de jerarquia de gestió dels residus i dels objectius de la Directiva.

Ignora l'objectiu d'afavorir la transparència en relació als costos de la gestió dels residus i de vetllar per tal que es visualitzin.

Aquestes al·legacions NO S'ESTIMEN, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Tal com posa de manifest l' informe del Consell Tributari de Barcelona, de data 27 de novembre de 2019, que forma part de l'expedient d'aprovació d'aquesta ordenança fiscal, s'arriba a la conclusió que "és correcte establir el consum d'aigua com a base imposable de la taxa", i també posa de manifest que "altres entitats públiques també han utilitzat el paràmetre de l'aigua, que es veu avalat per reiterada jurisprudència (TSJ Andalusia de 21 d juliol de 1997, TSJ C. Valenciana de 16 de gener de 2015)". De manera que existeix una correspondència entre la fonamentació i la realitat que es pretén regular, i que la regulació de l'ordenança fiscal s'ajusta a la finalitat legítima que es vol regular.

Per altra banda, val a dir que un estudi de l'any 2016 de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona depenent de l'UAB¹, analitza la correlació de diferents variables amb la generació de residus municipals, arribant a la conclusió que és el consum domèstic d'aigua la variable amb major correlació. Més enllà d'aquest estudi, s'ha realitzat novament, des de l'AMB, una anàlisi de correlació entre les dades de consum d'aigua i la producció de residus pel període 2012-2016 i s'ha trobat, novament, una forta correlació segons es pot veure a la següent matriu de correlacions:

		C2012	C2013	C2014	C2015	C2016
R2012	Pearson's r	0.659 ***	0.657 ***	0.654 ***	0.659 ***	0.679 ***
	p-value	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
R2013	Pearson's r	0.517 **	0.455 **	0.496 **	0.519 **	0.538 ***
	p-value	0.001	0.005	0.002	0.001	<.001
R2014	Pearson's r	0.468 **	0.426 **	0.487 **	0.494 **	0.506 **
	p-value	0.004	0.010	0.003	0.002	0.002
R2015	Pearson's r	0.559 ***	0.503 **	0.534 ***	0.548 ***	0.572 ***
	p-value	<.001	0.002	<.001	<.001	<.001
R2016	Pearson's r	0.459 **	0.438 **	0.465 **	0.477 **	0.497 **
	p-value	0.005	0.008	0.004	0.003	0.002

Font: SIMBA pel consum d'aigua (https://iermbdb.uab.cat/index.php?ap=0&id_ind=1273&id_cat=453) i AMB per les dades de producció de residus (<http://www.amb.cat/s/web/area-metropolitana/dades-estadistiques/medi-ambient/residus.html>)

Nota: C=consum d'aigua; R=producció de residus;

* p < .05, ** p < .01, *** p < .001

¹ <https://iermb.uab.cat/estudi/generacio-i-recollida-selectiva-de-residus-municipals-a-larea-metropolitana-de-barcelona-condicionants-socioeconomicos-i-urbanistics/>

Aquest tipus d'anàlisi de correlacions entre diferents variables sembla més científic i rigorós que la simple comparació, en termes globals, del consum d'aigua i de generació de residus a la ciutat de Barcelona en un període de dos anys, obviant també l'important efecte distorsionador que pot tenir la població flotant i turística en aquestes variables. També, cal posar de relleu que el rebut de l'aigua ja incorpora una taxa relacionada amb la gestió dels residus com és la Taxa Metropolitana de Tractament de Residus, de manera que es tracta d'un tribut molt similar a la taxa de recollida domiciliària de residus i que no es posa en dubte la seva aplicació i correspondència amb el consum de l'aigua.

També s'al·lega que el sistema de bonificacions és insuficient i només afavoreix els ciutadans que utilitzen les deixalleries, i que per tant no es tracta d'un paràmetre vàlid per determinar que es tracta de persones que fan una recollida selectiva a les seves llars. Doncs bé, aquesta al·legació tampoc està suficientment fonamentada tècnicament, així segons les dades ja comentades anteriorment de les correlacions realitzades per l'estudi de l'AMB hi ha una correlació molt significativa entre el percentatge de residus recollits a la deixalleria i el nivell de recollida selectiva, esdevenint la deixalleria un element determinant del nivell de recollida selectiva global del municipi.

		RS2012	RS2013	RS2014	RS2015	RS2016
D2012	Pearson's r	0.713 ***	0.712 ***	0.648 ***	0.642 ***	0.585 ***
	p-value	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
D2013	Pearson's r	0.691 ***	0.705 ***	0.625 ***	0.617 ***	0.571 ***
	p-value	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
D2014	Pearson's r	0.703 ***	0.723 ***	0.699 ***	0.718 ***	0.652 ***
	p-value	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
D2015	Pearson's r	0.619 ***	0.637 ***	0.637 ***	0.673 ***	0.608 ***
	p-value	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
D2016	Pearson's r	0.602 ***	0.620 ***	0.623 ***	0.656 ***	0.613 ***
	p-value	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001

Font: AMB. 2020

Nota: RS=recollida selectiva bruta; D=kg/hab/any de residus duts a la deixalleria;

* p < .05, ** p < .01, *** p < .001

Així mateix, s'observa que hi ha una correlació molt significativa entre el nivell de recollida selectiva d'un municipi i el nombre d'usuaris de la deixalleria en aquell municipi.

		U2015	U2016	U2017	U2018
RS2015	Pearson's r	0.466 **	0.490 **	0.418 *	0.376 *
	p-value	0.007	0.004	0.016	0.031
RS2016	Pearson's r	0.544 **	0.562 ***	0.486 **	0.458 **
	p-value	0.001	<.001	0.004	0.007
RS2017	Pearson's r	0.470 **	0.501 **	0.435 *	0.400 *
	p-value	0.007	0.003	0.011	0.021
RS2018	Pearson's r	0.504 **	0.532 **	0.464 **	0.424 *
	p-value	0.003	0.001	0.007	0.014

Font: AMB. 2020

Nota: U=nombre d'usuaris; RS=recollida selectiva bruta;

* p < .05, ** p < .01, *** p < .001

Per tant, la bonificació per ús de la deixalleria es pot considerar una bona aproximació indirecta al comportament de la població quant a la participació en la recollida selectiva; tanmateix, quan s'hagin desplegat sistemes de recollida individualitzats es podrà fer una valoració directa.

Sense perjudici de l'anterior, cal posar de manifest que és voluntat de l'Ajuntament incorporar reduccions tarifàries de manera indirecta, a través de l'anàlisi de resultats a escala territorial, per tal de modificar els hàbits de consum i reduir la generació de residus. En aquest sentit, la voluntat de l'Ajuntament és fer efectiu aquest compromís en el moment en que es disposi de la informació i dels elements bàsics per materialitzar-ho. Per això, s'incorpora al text de l'ordenança una nova disposició final, amb el següent redactat:

"Disposició final

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de l'ordenança es presentarà, per a la seva aprovació provisional, una proposta de modificació d'aquesta ordenança fiscal que contempli la incorporació de reduccions tarifàries de manera indirecta, a través de l'anàlisi de resultats a escala de districte o de barri."

També cal destacar que en el preàmbul de l'ordenança fiscal s'ha incorporat un nou redactat que posa de manifest que aquesta taxació té un caràcter transitori i que serà revisada per una estructura tarifària depenent directament del comportament individual de la ciutadania en quant a la generació i a la separació de residus, donant compliment a l'Acord Metropolità pel Residu Zero. En el moment que aquests sistemes estiguin implantats, consolidats i amb la tecnologia a punt, la ratificació haurà de derivar cap a aquests paràmetres directament relacionats amb la individualitzacions de les recollides, coneguts com a pagament per generació.

Amb l'aprovació i posada en funcionament d'aquesta taxa no s'ignora l'objectiu d'afavorir la transparència en relació als costos de la gestió dels residus, tal com es té l'oportunitat d'argumentar en la Quarta al·legació d'aquest document on l'entitat al·legant torna a insistir en aquesta mateixa reclamació.

SEGONA.- El consum de l'aigua en les llars no presenta una correlació positiva amb la generació de residus i la seva recollida selectiva en origen.

En conseqüència, en tant que hi ha multitud de factors que expliquen les diferències entre el consum d'aigua (presència de piscina, hàbits de consum, hàbits d'higiene, etc) i la generació de residus —diferents estudis i dades oficials ho avalen— queda clar que **cal modificar el disseny de l'Ordenança i principalment el de la base imposable i la quota tributària de la taxa en el sentit de desvincular-lo de qualsevol concepte relacionat amb el subministrament i consum d'aigua.**

Aquesta al·legació **NO S'ESTIMA**, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Aquesta Segona al·legació torna a insistir en allò al·legat a la Primera al·legació en relació a la falta de correlació positiva entre el consum d'aigua i la generació de residus. Així, cal dir que la taxa pretén estar alineada amb el comportament ambiental dels usuaris i és cert que el consum d'aigua és una variable que caracteritza l'actitud i el comportament ambiental dels usuaris. Per tant, es reitera que un estudi de l'any 2016 de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona depenent de l'UAB, analitza la correlació de diferents variables amb la generació de residus municipals, arribant a la conclusió que és el consum domèstic d'aigua la variable amb major correlació.

D'altra banda, també reiterem que el preàmbul de l'ordenança incorpora el caràcter transitori d'aquest model, a l'espera de disposar dels elements tecnològics fiables que puguin avançar com a la definició d'un sistema de pagament per generació o pagament per usos.

Finalment, l'entitat al·legant considera que l'opinió favorable del Consell tributari de Barcelona (en l'informe també detallat en l'al·legació Primera) en relació a establir el consum d'aigua com a base imposable de la taxa, es basa en pronunciaments judicials totalment superats ja que el marc jurídic actual és diferent. Però, en tot cas, l'entitat al·legant possiblement obvia que la jurisprudència referenciada pel Consell Tributari de Barcelona també es basa en sentències recents de diferents tribunals que permeten justificar i argumentar el seu posicionament, a les que ens remetem per evitar aquí reiteracions innecessàries.

TERCERA.- Incompliment del principi de capacitat econòmica.

No hi ha cap tipus de correlació entre el fet imposable i la base imposable i la quota tributària i això és jurídicament improcedent.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Aquesta al·legació torna a reiterar el contingut de les al·legacions primera i segona, és a dir, la falta de correlació positiva entre el consum d'aigua i la generació de residus, i ara incorpora la variant que això pot incidir en l'incompliment del principi de capacitat econòmica a l'hora de quantificar l'import de la taxa.

L'entitat al·legant torna a considerar insuficients l'informe del Consell Tributari de Barcelona i l'informe dels Serveis Jurídics de l'Ajuntament que validen el compliment del principi de capacitat econòmica i l'establiment de la taxa a partir de la base imposable fixada mitjançant el consum d'aigua, a partir de la lectura anàlisi dels diferents informes i documents que conformen l'expedient d'aquesta ordenança. Concretament, el Consell Tributari esmenta la mateixa jurisprudència del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem a què es refereix l'entitat al·legant per tal de justificar que aquest element de la taxa s'ajusta al dret. També, val a dir que les bonificacions que s'apliquen a la taxa per ajustar-se a la capacitat econòmica dels subjectes passius són exactament les mateixes que ja s'apliquen a la taxa de clavegueram i a la taxa de tractament de residus de l'AMB, i aquestes bonificacions no han estat recorregudes ni invalidades.

També, a partir dels estudis i correlacions estadístiques realitzades per l'AMB pel que fa al consum d'aigua, la generació de residus i la utilització de les deixalleries que s'han esmentat en les anteriors al·legacions i s'han reproduït les matrius de correlacions, permet posar en evidència que l'aplicació d'aquesta taxa es realitza amb pautes de proporcionalitat que tenen en compte el nivell d'utilització del servei de recollida de residus.

QUARTA.- Improcedència de la inclusió d'aquesta taxa en la factura d'Aigües de Barcelona. En qualsevol cas, invalidesa de l'Informe tècnic-econòmic inclòs a l'expedient.

Així, es parteix i es considera erròniament l'obligació ineludible d'Aigües de Barcelona d'incloure en la seva factura de l'aigua aquesta taxa i recaptar-la. No obstant, això no és així, tota vegada que tal obligació en el seu cas derivaria del conveni que aquesta companyia s'avingués a formalitzar per assumir-ho.

Adicionalment, cal afegir que, pel cas que s'entengués que aquesta obligació deriva de l'article 132 del Reglament del servei metropolità, resulta igualment improcedent pretendre la inclusió d'aquesta taxa en la factura i la seva recaptació. Això, atès que aquesta previsió de l'article 132 només podria tenir recorregut si la base normativa fos ajustada a dret i en aquest cas no és així, alhora que en tot cas ha de ser interpretada atenent a la seva contextualització, això és el Reglament del servei metropolità. Per tant, també des d'aquesta perspectiva (context) s'ha de descartar per improcedent la inclusió d'aquesta taxa a la factura d'aquesta companyia, atès que el cobrament d'aquests *altres tributs i preus públics* necessàriament haurien d'estar vinculats al cicle de l'aigua.

Complementàriament cal dir que si acudim a l'Informe Tècnic-econòmic de data 4 de novembre de 2019 que consta en l'expedient, pot fàcilment constatar-se que únicament es preveu que *"per a la determinació del cost total (...) considerem els costos directes i indirectes, inclosos els financers i l'amortització de l'immobilitzat, necessaris per garantir la prestació dels serveis previstos a les taxes"*, sense recollir-se la retribució que, de mantenir-se aquesta disseny d'Ordenança, haurà d'abonar-se a aquesta companyia per la gestió i recaptació de la taxa.

La manca de previsió d'aquest cost en la configuració de la taxa, juntament amb altres deficiències que es contenen en aquell informe sobre dades preses en consideració i respecte de la determinació de les quotes específiques, comporta la insuficiència d'aquest informe i consegüentment la seva invalidesa, no essent d'altra banda, admissible la mera afirmació d'adequació al principi d'equivalència. Invalidesa que té efectes en la resta d'informes emesos en l'expedient tenint en compte que s'han basat en la informació, clarament imprecisa i parcial, de l'Informe tècnic-econòmic esmentat.

Aquestes al·legacions NO S'ESTIMEN, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Aquesta al·legació es divideix en realitat en dues al·legacions de caràcter formal: d'una banda, es fa referència a la improcedència de la gestió de la taxa a través del rebut del subministrament d'aigües; d'altra banda, es critica la validesa de l'informe tècnic-econòmic de la taxa.

Pel que fa al primer motiu esgrimit, es denuncia que s'està establint erròniament una obligació ineludible per a la companyia subministradora del servei d'aigües d'incloure aquesta taxa en la factura de prestació del servei i de recaptar-la. No obstant, aquí hem de posar de manifest que l'ordenança sotmesa a aprovació definitiva no fa cap innovació a l'ordenament jurídic sinó que es limita a aplicar la disposició establerta a l'article 132 del Reglament del servei metropolità del cicle integral de l'aigua, de conformitat amb el qual "l'entitat subministradora haurà d'incloure per al seu cobrament en la factura els tributs i els preus públics per compte de les entitats públiques, quan així ho estableixin les normes que els regulin". Aquest precepte té com a rúbrica "altres conceptes cobratoris" i se situa precisament a continuació de l'article 131 del mateix reglament i el qual fa referència als tributs i preus públics vinculats al cicle de l'aigua, de forma que resulta clar i meridià que l'article 132 habilita al cobrament d'altres tributs i preus públics –diferents dels previstos a l'article 131- per compte d'entitats públiques, quan així ho estableixin les normes que els regulin, en el nostre cas, l'ordenança fiscal.

Tampoc resulta adient considerar que aquest mecanisme determini una pèrdua total de la transparència dels costos del servei de recollida de residus municipals, pèrdua que es predica amb caràcter genèric i esbiaixat. D'una banda, perquè l'Ajuntament disposa, en l'àmbit de les taxes municipals, de diferents eines per tal de potenciar una transparència efectiva dels costos de prestació dels serveis municipals, com són els informes de cost efectiu, en els termes de l'Ordre HAP/2705/2014, però molt més enllà a través del desenvolupament d'una metodologia de cost analític a través del sistema ABC (Activity Based Costing) implementada de forma innovadora en el sector públic per l'Ajuntament de Barcelona i disponible per a l'accés online de totes les persones que vulguin consultar-ho. Sense deixar de banda els esforços en matèria de publicitat activa que es fan a través del portal de transparència per part de l'Ajuntament, que fa una publicació oberta, accessible i al màxim detall de tots els documents que formen part, entre d'altres, d'aquest expedient administratiu, inclosa la memòria econòmica i financera que serveix de fonament a la taxa. Qüestió diferent és la de la vinculació entre la vinculació del cost del servei i la seva vinculació amb la base per a la determinació de la taxa, com ha quedat justificat a la resposta a les al·legacions anteriors.

En relació al segon motiu d'aquesta al·legació, la suposada manca de regularitat de la memòria econòmica i financera de la taxa, hem de recordar que el Consell Tributari, al seu dictamen de data 27 de novembre de 2019, va tenir l'oportunitat de pronunciar-se sobre aquest aspecte en els següents termes: "L'informe tècnic-econòmic se subdivideix en diferents apartats que contemplen

el fet imposable, l'òrgan responsable, els costos de prestació del servei, l'estimació dels ingressos de la taxa i l'adequació al principi d'equivalència. Cadascú dels esmentats apartats està tractat amb caràcter exhaustiu i aquest Consell considera que l'esmentat informe justifica suficientment els aspectes econòmics de la nova taxa i compleix l'art. 25 del TRLRHL, quan estableix que "Los acuerdos de establecimiento de tasas deberán adoptarse a la vista de informes técnico-económicos en los que se ponga de manifiesto el valor de mercado o la posible cobertura del coste de aquellos, respectivamente".

Finalment, pel que fa a la referència de l'al·legant a la manca de previsió de les possibles despeses de retribució a la companyia subministradora del servei d'aigües, cal obstar en primer lloc que no es tracta d'un cost directament relacionat amb la prestació del servei pel qual s'estableix la taxa, sinó que es tracta d'una despesa d'estructura de recaptació de la taxa que l'Ajuntament pot decidir no repercutir als subjectes passius; en segon lloc, que es tracta d'una despesa respecte de la qual es desconeix el seu import en aquesta fase procedimental; i en tercer lloc, que fins i tot en el cas que s'hagués d'incorporar a la memòria econòmica i financera – circumstància que s'hauria de fer, en el seu cas, quan fos certa i determinada- aquesta despesa no desvirtuaria la finalitat de la mateixa, que no és altra que assegurar la vigència del principi d'equivalència i que l'aportació de l'usuari no es troba més enllà del cost de prestació del servei, sinó tot el contrari.

CINQUENA.- En tot cas, l'articulat de l'Ordenança ha de ser revisat: Necessitat de disposar d'un marc normatiu clar i dotat de certesa i seguretat jurídica.

1./ L'article 3. Subjectes passius.

- (i) **Concreció de quin tipus de subministrament engloba el denominat "subministrament domiciliari d'aigua". Necessitat de preveure una relació de supòsits de no subjecció a la taxa**

"Caldria concretar de forma expressa a quins tipus de subministrament es pretén fer referència i quins supòsits concrets englobaria"

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica el text d'aquest article 3 en el sentit que només seran subjectes passius els titulars de contractes de subministrament domèstic d'aigua potable dels habitatges, de manera que amb aquesta concreció ja queda clar els subministraments subjectes a la taxa i els que no ho estan.

“Cal incloure previsions relatives als supòsits de no subjecció a la taxa per tal d’evitar possibles supòsits de doble tributació”

Aquesta al·legació NO S’ESTIMA, d’acord amb el que tot seguit s’exposa:

Tal com s’ha explicat en l’anterior al·legació, amb la modificació del redactat d’aquest apartat de l’article 3 ja queda suficientment clarificat qui està subjecte a la taxa i qui no ho està, i així també es permet evitar possibles situacions de doble tributació.

(ii) Sobre la necessitat d’eliminar l’apartat 2 de l’article 3 relatiu als subjectes passius.

“Aigües de Barcelona no té la condició de substitut tributari ni d’obligat tributari i així clarament consta recollit en l’expedient administratiu”

“Eliminar l’apartat segon d’aquest article, la inclusió del qual és en tot cas fútil, atès que conté una remissió a l’article 10 relatiu a la recaptació i gestió”

Aquesta al·legació S’ESTIMA, d’acord amb el que tot seguit s’exposa:

S’elimina el text de l’apartat segon d’aquest article en el sentit que l’empresa subministradora no es considera obligat tributari ni actua com a substitut del contribuent.

2/. L’article 6. Reduccions per ús de les deixalleries.

Per tot això, atès que el règim de reduccions per ús de les deixalleries fixes o mòbils previst en l’Ordenança fiscal reguladora de la Taxa Metropolitana de Tractament de Residus és idèntic a l’establert en la present Ordenança, sol·licitem que es modifiqui la redacció d’aquest article en el sentit que bé es prevegi l’existència d’únic interlocutor amb Aigües de Barcelona,

Aquesta al·legació S’ESTIMA, d’acord amb el que tot seguit s’exposa:

Es modifica el redactat d’aquest article 6 en el sentit que s’afegeix que l’Ajuntament aprovarà l’aplicació de les bonificacions per ús de les deixalleries en funció de les dades facilitades per l’AMB, de manera que es garanteix la procedència única d’aquestes dades i la seva veracitat i correcció.

3/. L'article 7. Les "tarifes" de la taxa.

Com a qüestió primera i general, considerem convenient, atenent al principi de seguretat i la claredat, eliminar tota referència al terme "tarifa" associat al de taxa, podent ser substituït el primer pel de "*base imposable de la taxa*" atesa la coexistència de les "tarifes" i de les "taxes" com a conceptes diferenciats en el món jurídic, i això amb independència que el propi article del TRHL en el seu article 24.3 al descriure la quota tributària de la taxa fa referència al concepte tarifa (emprant-se en d'altres articles del TRHL merament el terme "import").

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es manté el terme de "tarifa" en aquest article per què, tal com diu l'al·legant, el propi RDL 2/2004 fa servir aquest terme a l'hora de definir la quota tributària que es pot aplicar en una taxa. Però també per què arran de les darreres modificacions del mencionat RDL com a conseqüència de la nova normativa de contractació pública, queda clarificat els diferents conceptes d'ingressos públics i ja no hi ha aquest possible conflicte o falta de claredat a partir de la incorporació de l'apartat 6 a l'article 20 del RDL 2/2004.

La remissió que es realitza al Reglament del servei metropolità en relació als trams de consum no és correcta, atès que l'article 117 que es preveu en aquella norma contempla uns trams de consum diferents als que aquí s'indiquen i que gràficament es recullen a l'apartat 2 del present article 7. Per tant, a l'empara del principi de seguretat jurídica, s'hauria d'eliminar aquesta remissió.

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica l'apartat primer d'aquest article s'elimina la referència al Reglament del servei metropolità del cycle integral de l'aigua, d'aquesta manera es resol la incongruència entre els trams de consum d'aigua que es recullen a l'apartat segon de l'article amb la seva referència al mencionat Reglament del primer apartat d'aquest article.

Respecte del primer paràgraf, caldria concretar que al nou subjecte passiu se li aplicarà l'import corresponent a un consum de 6 i fins a 12 metres cúbics al mes "atenent al

tipus d'habitatge", ja que la base imposable de la taxa es fixa tenint en compte aquesta variable.

D'altra banda, es considera que la redacció del segon paràgraf no és clara, havent-se d'especificar d'una manera més entenedora quins paràmetres se li aplicaran al nou subjecte passiu en cas de canviar-se la titularitat del contracte del servei de subministrament d'aigua potable per tal d'obtenir la quota tributària corresponent. Així, entenem que molt probablement la referència al "titular darrer anterior" ha de ser substituïda per "nou subjecte passiu".

Aquestes al·legacions S'ESTIMEN, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica el primer apartat de l'article 7.4 per concretar i fer més explícit que la tarifa que s'aplica en el cas d'una nova contractació serà atenent al tipus d'habitatge a partir de l'aplicació d'un consum de 6 i fins a 12 metres cúbics al mes.

També es corregeix l'error material del segon apartat de l'article 7.4 en el sentit de substituir el terme "titular darrer anterior" pel de "nou subjecte passiu", de manera que amb la nova redacció es fa més entenedor el canvi de titularitat del contracte de servei.

4/. L'article 8. Quota Tributària.

Tenint en compte la regulació que es preveu a l'article 7 sobre el supòsit de nova contractació i de canvi de titularitat del contracte de subministrament d'aigua, entenem que la previsió que es recull en el segon apartat d'aquest article 8 no és necessària i que genera confusió.

Per aquest motiu, atenent al principi de seguretat jurídica, considerem pertinent que sigui eliminat.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es manté el redactat d'aquest article per què entenem que fa referència a un aspecte de la taxa diferent a allò especificat a l'article 7 relatiu al supòsit de nova contractació i de canvi de titularitat del contracte de subministrament d'aigua, per tant no es genera cap situació de confusió. Així, l'article 7 fa referència al tipus de tarifa de la taxa que cal aplicar a un nou subjecte passiu, mentre que l'article 8 es refereix a que només és exigible la quota corresponent al temps que, dins del període impositiu, hagués estat contractat el servei de subministrament domiciliari d'aigua, amb independència de qui figuri com a titular del contracte.

5/. L'article 10. Recaptació i gestió de la taxa.

Com a consideració primera i de caràcter general, en aquest article s'empra el concepte d'"usuari del servei" en lloc de "receptor del servei", que és la terminologia pròpia del Reglament del servei metropolità del cicle de l'aigua i també la utilitzada en altres articles de l'Ordenança. Per tant, entenem que per evitar que no pugui interpretar-se de forma unívoca, s'utilitzi al llarg de tot l'articulat un únic concepte i que aquest sigui coincident amb el del Reglament del servei, això és, "receptor del servei".

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica l'article 10 en el sentit que es substitueix el terme "usuari del servei" pel de "receptor del servei" per tal de seguir la terminologia pròpia del Reglament metropolità i per homogeneïtzar la terminologia utilitzada en la resta d'articles d'aquesta ordenança fiscal.

En concret, l'apartat tercer de l'article disposa el següent:

3. Si el subjecte passiu titular del contracte de subministrament domiciliari d'aigua potable es nega a satisfer la quota de la taxa a l'entitat subministradora, aquesta ha de donar compte de la negativa, suficientment acreditada, a l'Ajuntament, el qual ha de procedir a dictar la liquidació corresponent de la persona contribuent. En aquest cas, l'entitat subministradora resta exonerada de l'obligació del pagament.

Tal i com avançàvem, ens trobem davant d'una exigència que resulta contrària a l'ordenament jurídic, en tant que la mateixa constitueix una "*probatio diabòlica*" i altera les regles de càrrega de la prova, atès que l'Ajuntament exigeix a aquesta companyia que provi "**la negativa a satisfer la quota de la taxa**". Aquesta previsió no és ajustada a Dret i en particular és vulneradora de l'article 217.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil¹⁴.

Aquesta al·legació S'ESTIMA PARCIALMENT, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica el redactat de l'article 10 en el sentit d'eliminar el fet que l'empresa subministradora ha de acreditar de manera suficient a l'Ajuntament la negativa dels subjectes passius a pagar la taxa, i

es substitueix per un nou redactat que determina que l'empresa subministradora haurà de donar compte de la negativa justificadament a l'Ajuntament.

A l'apartat quart de l'article s'estableix el següent:

*"4. Les persones obligades tributàries han de presentar **les declaracions** relatives a les circumstàncies o elements que puguin afectar a la determinació o la quantificació de la taxa amb anterioritat a la seva meritació".*

Cal completar la redacció d'aquest apartat quart indicant de forma expressa davant de qui s'han de presentar aquestes declaracions per part dels obligats tributaris, preveient-se si s'escau a tal efecte que sigui davant de l'entitat subministradora, ja que es tracta d'informació fonamental per procedir a la quantificació de la taxa i, per tant, ha de ser coneixedora de les circumstàncies que puguin afectar al seu càlcul.

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica el redactat d'aquest apartat de l'article 10 en el sentit que s'incorpora l'obligació de les persones obligades tributàries de presentar les declaracions davant de l'entitat subministradora, així es garanteix que l'entitat disposa de la informació per procedir a la quantificació de la taxa.

A l'apartat sisè de l'article s'indica:

*"6. L'Ajuntament pot donar **instruccions complementàries** a l'entitat subministradora per a l'aplicació correcta del sistema de recaptació i gestió de la taxa".*

En relació a aquestes instruccions complementàries que l'Ajuntament pot donar, no s'explicita en cap moment en què poden consistir i a través de quins mecanismes es duran a terme. Per tal de garantir de seguretat jurídica, se sol·licita que es completi el mencionat apartat sisè, en el sentit de fer constar expressament que les mencionades instruccions complementàries seran les previstes en el Conveni, la formalització del qual entre l'Ajuntament de Barcelona i aquesta companyia es troba prevista en l'expedient de l'Ordenança.

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

Es modifica el redactat d'aquest apartat de l'article 10 per tal d'incorporar que les instruccions complementàries de l'Ajuntament seran aquelles previstes en els termes establerts al conveni que es pugui signar entre l'entitat subministradora i l'Ajuntament.

A l'apartat setè de l'article de referència s'indica:

“7. La tipologia de persones usuàries i subministraments domiciliari d'aigua és l'establerta al Reglament del servei metropolità del cicle integral de l'aigua”.

Cal posar de manifest que no s'entén que aquesta referència estigui inclosa en aquest apartat de l'article 10. És a dir, resulta incomprendible que en l'article relatiu al procediment de “Recaptació i gestió” de la taxa, es faci esment com a punt final a la

tipologia de “persones usuàries” del subministrament domiciliari d'aigua —terminologia correcta és receptor del servei, tal i com ja s'ha avançat—.

En conseqüència, se sol·licita que s'elimini aquest apartat, al no tenir relació amb el procediment de “Recaptació i gestió” de la taxa i no aporta valor afegit a allò que es regula a l'article 10, tot creant confusió al remetre's, al seu torn, al Reglament del servei metropolità del cicle integral de l'aigua quan, en aquest, no hi ha un precepte relatiu a la “tipologia de persones i subministraments domiciliari d'aigua”

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa:

S'elimina l'apartat 7 del mencionat article per què es tracta d'un redactat que no implica cap incidència en relació a la recaptació i gestió de la taxa.

6/. L'article 11. Baixes i devolució d'ingressos.

En conseqüència, atenent al principi de proporcionalitat i raonabilitat, se sol·licita que la frase *“Aquesta comunicació s’ha de realitzar d’acord amb el procediment que determini l’Ajuntament”* es modifiqui per la de *“Aquesta comunicació s’ha de realitzar a través de l’enviament del llistat que l’entitat subministradora lliuri a aquest Ajuntament”*.

Aquesta al·legació S’ESTIMA PARCIALMENT, d’acord amb el que tot seguit s’exposa:

Es modifica el redactat de l'article 11 en el sentit que el procediment per comunicar les quotes incobrables es determini en el conveni que es pugui signar entre l'entitat subministradora i l'Ajuntament, i no a través d'allò que determini l'Ajuntament.

7/. El “Calendari de cobraments” previst a les Disposicions final primera, segona i transitòria única.

En conseqüència, de mantenir-se la inclusió d’aquesta taxa dins la factura de l’aigua, se sol·licita que s’indiqui de forma expressa que en calendari de cobraments que s’aprovi per Decret d’Alcaldia, s’establirà que en tot cas serà coincident amb el període de facturació d’Aigües de Barcelona, considerant que aquest és continu en el temps.

Aquesta al·legació S’ESTIMA, d’acord amb el que tot seguit s’exposa:

Es modifica el redactat de la Disposició final primera en el sentit que es tindrà en compte el període de facturació de l'empresa subministradora a l'hora de fixar el calendari de cobraments per a l'any 2020 mitjançant un Decret d'Alcaldia.

Frederic Ximeno Roca
Gerent de Medi Ambient i Serveis Urbans
Ecologia Urbana

Barcelona, 14 de febrer de 2020